

[Elmquist.]

klæder, Linned og Sengklæder; dertil kommer, at saadanne Indbogenstande ved Udlæg vurderes uhyre lavt, saa det er slet ikke saa lidt, man kan udtage for 200 Kr. Glemmes maa det heller ikke, at det, hvis man sætter disse Beløb for højt, kan give Bagslag for Smaafolk, idet det begrænser Muligheden for dem for at faa Kredit, idet de handlende ikke tør give Kredit, naar de ingen Sikkerhed har for at faa deres Penge, og det er absolut ikke i Smaafolks Interesse. Jeg tror i det hele taget, man skal passe paa ikke at gaa for vidt med Hensyn til Udtagelsesretten, og jeg er bange for, at man i meget stærk Grad er paa Vej dertil. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer egentlig mener, at f. Eks. et Radioapparat er en for et Hjemms Opretholdelse saa nødvendig Genstand, at Urtekræmmeren hellere maa miste sine Penge, end at den, der har Radioapparatet, maa afgive det, for at Urtekræmmeren kan faa Pengene. Jeg tror, at man gaar noget vidt, naar man siger, at et Radioapparat hører til de nødvendige Genstande. Ikke desto mindre findes i Ugeskrift for Retsvæsen, sidste Nummer, Side 334, en Vestre Landsrets Afgørelse, der gaar ud paa, at der under en Udlægsforretning hos en Overportør, altsaa en Tjenestemand, der var gift, og som havde Møbler og Indbo til Vurderingsværdi ikke over 400 Kr., at der kunde der ikke foretages Udlæg i et Radioapparat med Højtaler. Ganske vist var der en af Dommerne, der afgav dissenterende Votum, idet han sagde, at et Radioapparat med Højtaler ikke efter hans Mening henhørte under Indbo, som efter Forholdene var nødvendigt til Opretholdelse af et tarveligt Hjem for Skyldneren, men Vestre Landsret har altsaa nu slaet fast, at et Radioapparat med Højtaler er nødvendigt for Opretholdelsen af et tarveligt Hjem for Befolkningen. Jeg tror, man derved er kommet temmelig langt ud. Vi anbefaler altsaa at stemme for disse Nedsættelser af de paagældende Beløb, hvad vi mener er stemmende med Tidens Forhold.

Ændringsforslag Nr. 163 er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Vagn Bro, Hr. Pürschel og Hr. C. J. F. Sven; jeg skal kun lige omtale det. Det giver en udtrykkelig Regel om, at Forsvareren ikke blot bør bestræbe sig for, at sigtede ikke straffes uretfærdigt, men ogsaa bør have for Øje, at sigtede ikke frifindes i Tilfælde, hvor det staaer Forsvareren klart, at Retfærdigheden derved krænkes. Vi er enige med de ærede Medlemmer i denne Grundsatning, men vi mener ikke, man bør lovgive om det,

og jeg vil anbefale, at man hverken stemmer for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 167 gaar ud paa, at Dommeren udtrykkeligt bør gøre sigtede opmærksom paa ved Forhørets Begyndelse, at han ikke er forpligtet til at afgive Forklaring. Vi fraraader at stemme for dette Forslag, idet vi mener, at man i Hensynet til sigtede gaar for vidt i at vanskeliggøre Opklaringen af Forbrydelser, naar man forlanger, at sigtede saaledes udtrykkelig forud skal gøres opmærksom paa, at han maa endelig ikke besvære sig med at udtale sig; hvis han ikke har Lyst dertil. Vi mener, det er at gaa noget for vidt; det er at komme noget ud i det, som den højtærede Socialminister har kaldt Pladderhumanisme.

Ændringsforslag Nr. 169, stillet af et Flertal, gaar ud paa at indskrænke Politiets Ret til at udsperge Varetægtsarrestanter udenfor Retten, idet man sletter Bestemmelsen i Justitsministerens Forslag om, at Dommeren kan give Tilladelse dertil. Vi har taget Justitsministerens Forslag op, vi staaer atter her paa hans Standpunkt og agter at stemme for det. Vi mener, at naar Forsvareren faar Meddelelse om, at vedkommende vil blive afhørt udenfor Retten, og Dommeren giver Tilladelse dertil, saa er den sigtede tilstrækkeligt beskyttet.

Endelig skal jeg omtale de Ændringsforslag, der vedrører uforskyldt Varetægtsarrest. Vi staaer her paa det Standpunkt, at man skal blive staaende ved de nugældende Regler om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, hvorefter Hovedregelen bliver som hidtil, at Erstatningen tilkendes den, der har været underkastet Varetægtsarrest, medmindre de fremkomne Oplysninger giver begrundet Formodning om, at vedkommende er skyldig i den Forbrydelse, for hvilken han har været fængslet. Det er den nugældende Ordning, og den har i det store og hele virket tilfredsstillende, saa vi forstaaer ikke, hvorfor man skal forlade den. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører siger, at det ministerielle Udvalg i Foraaret har stillet Forslag om Ændringer i Retning af det, den højtærede Justitsminister har foreslaaet, men det kan dog ikke for os andre være afgørende for, om vi skal gaa bort fra det bestaaende, naar dette har virket tilfredsstillende; og overfor dette ministerielle Udvalgs Anbefaling af at gaa til den ændrede Form vil jeg opstille det staaende Retsplejeudvalgs stærke Kritik af Justitsministerens og det ministerielle Udvalgs Forslag, en Kritik, der findes i Lov-